

مقایسه نگرش افراد معلول ورزشکار و غیرورزشکار نسبت به خود از بعد اجتماعی

محقق: عباس اردستانی - کارشناس ارشد تربیت بدنی و مدرس
مرکز تربیت معلم شهید پیمان تهران

هدف از انجام این پژوهش، مقایسه نگرش افراد معلول ورزشکار و غیرورزشکار نسبت به خود از بعد اجتماعی بوده است. ۱۰ درصد از افراد جامعه را قشر معلول تشکیل داده و بحث اجتماعی شدن این افراد از مباحث روز سازمان بهداشت جهانی می باشد. همچنین نظر به اینکه افراد معلول به عنوان عضوی از جامعه حقوقی برابر با سایر افراد جامعه دارند، به اجرای این تحقیق همت گمارده شد.

۲۴۲ نفر از افراد معلول جسمی - حرکتی به عنوان نمونه انتخاب و در قالب دو گروه ورزشکار و غیرورزشکار با هم مقایسه شدند. ابزار اندازه گیری پرسشنامه ای مشتمل بر ۴۹ سؤال بسته خود ساخته بود که پس از تعیین روایی محتوایی و پایایی آن (۸۲ درصد) مورد استفاده قرار گرفت و نتایج با نرم افزار SPSSwin.ver9 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

بخشی از یافته های تحقیق به شرح زیر می باشد:

- بین نگرش افراد معلول ورزشکار و غیرورزشکار نسبت به خود با سن، طول مدت معلولیت رابطه معنی دار بدست نیامد.

- بین نگرش افراد معلول ورزشکار و غیرورزشکار نسبت به خود با تحصیلات، وضعیت تاهل، وضعیت شغل، نوع معلولیت، علت معلولیت تفاوت معنی دار

وجود نداشت.

- بین نگرش افراد معلول ورزشکار تیمی و انفرادی نسبت به خود از بعد اجتماعی تفاوت معنی دار وجود نداشت.

- بین نگرش افراد معلول ورزشکار و غیرورزشکار نسبت به خود از بعد اجتماعی تفاوت معنی دار وجود نداشت.

نتایج یافته‌ها در بخش آمار توصیفی نشان می‌دهد که وضعیت گروه ورزشکار نسبت به گروه غیرورزشکار از شرایط بهتری برخوردار است و می‌توان این استنباط را داشت که ورزش باعث شده تا افراد معلول بتوانند با مشکلات و موانع جامعه بهتر کنار آمده و سازگاری یابند، تحصیلات خود را ادامه دهند، بطور مستقل تشکیل زندگی داده و با داشتن شغل، معیشت خود و خانواده را تامین نمایند. مجموعه این آثار مثبت همگی حاکی از اجتماعی‌تر بودن گروه معلولین ورزشکار نسبت به گروه غیرورزشکار است.

در بخش تحلیل‌های آماری، هیچ کدام از فرضیه‌ها معنی دار نبوده، اما با کمی توجه می‌توان عنوان نمود که در همه آنها میانگین گروه ورزشکار نسبت به گروه غیرورزشکار بالاتر بوده ولی این مقدار به اندازه‌ای نبود که رابطه معنی دار گردد. بنظر محقق، این امر به دلیل تنوع معلولیت در بخش جسمی - حرکتی است که برای دستیابی به نتایج بهتر می‌توان موضوع تحقیق را در هر کدام از معلولیتها بطور مستقل انجام داد.

همچنین نتایج نشان داد که نوع ورزش (تیمی و انفرادی) در انجام فعالیت بدنی تاثیر مشخصی را در اجتماعی شدن افراد معلول ندارد و مهم آن است که فرد با توجه به معلولیتش، فعالیت بدنی و ورزش را سرلوحه کار خود قرار دهد.